

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΕΥΣΕΒΙΙ
ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΡΑΜΦΗΛΙ

Ἐπισκόπα Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, περὶ²
τῶν τοπικῶν ὀνομάτων ἐν τῇ Θείᾳ γραφῇ.

Episcopi Cæsareæ, de nominibus
locorum Divinæ Scripturæ.

ΣΠΕΡ ἐν προοιμίῳ τῆς ὑπὸ σοῦ προ-
τεῖσης ὑποδέσεως, ἵερὲ τοῦ Θεοῦ ἀν-
θρώπε Παυλῖνε, ἐν τῷ πρὸ τού-
τα τὰς ἐπηγελμένας ὑποδέσεις ἀπο-
δοὺς· καὶ πρῶτα μὲν τῶν ἀνὰ τὴν
οἰκουμένην ἐπὶ τὴν Εὐλλάδα φωνὴν μεταβαλλό-
τας ἐν τῇ Θείᾳ γραφῇ καμένας Εβραῖος ὄνομασι προσή-
σεις ἐπειτα τῆς πάλαι Ἰεδαίας ἀπὸ πάσης βίβλου κα-
ταγραφὴν πεποιημένος, καὶ τὰς ἐν αὐτῇ τῶν δάδεια φυ-
λῶν ἡ διελῶν κλήσεως· καὶ ἐπὶ τούτων ὡς 2 ἐν γραφαῖς
τύπῳ τῆς πάλαι διαβούτης μητροπόλεως αὐτῆς, λέγω δὲ
τὴν Γερεσαλήμ, τοῦ τε ἐν αὐτῇ ιεροῦ τὴν εἰκόνα διαχαράξας
μετὰ παραδέσεως τῶν εἰς τοὺς τύπους ὑπομημάτων, 3 ἐξ
τῆς ἐν τούτῳ καὶ ἀκολούθως ἔκεινοις, ὡς ἀνεί τὸ χρηστικόν
τῆς ὅδης ὑποδέσεως ἐπισυνάψῳ πρόθεσι τῶν ἐπὶ Θείᾳ
φερομένων γραφῆς πατρίῳ γλωττῇ πόλεων καὶ καμῶν 4 τὰς
σημασίας, ποίας τε χώρας εἰν, καὶ ὅπως αὐτὰς οἱ καθ-
ημᾶς ὄνομαζεσιν, εἴτε τοῖς παλαιοῖς ὄνομασι, εἴτε καὶ ἐτέ-
ρως μεταβάλλονται, ἐκθέμενος. Α' πὸ πάσης μὲν τῆς Θεο-
πνεύστης γραφῆς ἀναλέξω τὰ ζητούμενα, ἐκδημοριαι δὲ
κατὰ σημαχεῖον ἔκαστα, εἰς ἐυχερῆ κατάληψιν τῶν σποδά-
δην ἐν τοῖς ἀναγνώσμασιν ὑποκιπλόντων.

Uemadmodum in proœmio ejus
argumenti quod à te, divinis-
sime Pauline, propositum est
in præcedentii tractatu reddi-
tis & expositis quas promi-
seram quæstionibus, ac pri-
mùm quidem translatis variarum orbis nationum
in Græcam līnguam iūs vocibus & appellatio-
nibus quæ Hebraicis nominibus extant in Divi-
na Scriptura: deinde ex quolibet libro facta ve-
teris Iudeæ delineatione, ac divisis quæ in eo
sunt duodecim tribuum sortibus: Atque in hoc
ut in Scripturis (expressa) figura celeberrimæ
quondam ejus metropolis, Ierusalem, inquam,
& illius quod in ea fuit templi insculpta imagi-
ne, unde cum additione commentariorum in locos,
ex qua interea & illis consentaneè, velut in to-
tius argumenti commodum & compendium atte-
xam propositionem earum quæ in Divina Scriptu-
ra (habentur) lingua patria urbium & vicorum
significationes, expomens cuius eæ regionis ac loci
sint, quomodo eas nostri nominent, seu consen-
taneè priscis, seu aliter transferantur. Ex uni-
versa quidem à Deo inspirata Scriptura feligam
ea quæ queruntur: singula item exponam ordine
Alphabeti, ut facile ea comprehendantur, quæ
sparsum inter legendum incident.

1 Codex Regius, ut notatur in Edit. Parisina habet διατεῖν, quod mutari necesse non erat. CLERICUS.

2 Suspicio legendum ἐν γραφῆς τύπῳ, in picture delineatione. Vide Hieronymi Proœmium. IDEM.

3 Melius legit Parisinus editor ἔξης, ordine, consequenter. Sensus est, post ea quæ in aliis Operibus præstiti, ἔξης ἐν τάσσῃ,
ordine in hoc & consequenter, &c. IDEM.

4 Σημασία sunt hic appellationes seu nomina, non significationes. IDEM.